

Forslag til folketingsbeslutning om at etablere en togforbindelse fra København til Berlin via Gedser.

(Beslutningsforslag nr. B 47).

Samtykke til behandling

Formanden:

Den sag, der er opført under punkt 1 på dagsordenen, kan kun med Tingets samtykke behandles i dette møde. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg samtykket som givet. (Ophold). Jeg har forstået, at der ønskes afstemning om, om samtykke kan gives.

Afstemning

Afvigelse fra den i forretningsordenen fastsatte frist vedtoges med 115 stemmer (S, V, KF, DF, CD, RV, FP og KRF) mod 15 (SF og EL).

Den første sag på dagsordenen var herefter:

1) Anden behandling af lovforslag nr. L 86: Forslag til lov om fornyelse af visse kollektive overenskomster m.v.

Af arbejdsministeren (Ove Hygum).
(Fremsat 6/5 98. Første behandling 6/5 98.
Betænkning 7/5 98).

Der var stillet 11 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget og ændringsforslagene sattes til forhandling under ét.

Forhandling

Poul Erik Dyrland (S):

Da vi i går eftermiddag havde førstebehandling af det her lovforslag, var der et tema, som blev berørt ganske mange gange i løbet af debatten, nemlig spørgsmålet om anciennitet og optje-

ningsmulighederne til henholdsvis feriefridage og omsorgsdagene.

Ved debattens afslutning kunne vi konstatere, at arbejdsministeren her fra talerstolen konstaterede, at der nok var et problem, som man skulle kigge på under udvalgsarbejdet, og det var, som jeg opfatter det, et signal, der var udbredt tilfredshed med i Folketingssalen. Udvalgsarbejdet afslørede da også, at den debat og de bemærkninger, der faldt netop om dette emne, var meget velplacerede.

Vi er i løbet af natten nået til det resultat, at arbejdsministeren efterfølgende har stillet et ændringsforslag til det lovforslag, vi her behandler. Og det, det helt grundlæggende handler om, er jo, at vi skal have sikret så mange som overhovedet muligt muligheden for at optjene henholdsvis feriefridage og omsorgsdage.

Udgangspunktet for det ændringsforslag, der er stillet, og udgangspunktet for lovforslaget, når vi taler om disse dage, er, at man nu knytter den konstruktion, der er lavet, til de regler, der i dag findes i de eksisterende overenskomster, altså de regler, som parterne selv har lavet, og som allerede er indarbejdet i de gældende overenskomster, for så vidt angår anciennitetsbestemmelser set i forhold til børns første sygedag, anciennitetsbestemmelser i forhold til omsorgsdage og anciennitetsbestemmelser i forhold til arbejdsmarkedspension.

Jeg skal på den socialdemokratiske gruppes vegne udtrykke tilfredshed med, at vi har fået den ændring ind. Det betyder efter vores opfattelse, at de betænkeligheder – betænkeligheder, som vi selv havde – der blev givet udtryk for her i Folketingssalen i går, har man fået ryddet af vejen med det ændringsforslag, som arbejdsministeren er kommet med.

Derfor skal jeg selvfølgelig anbefale, at man støtter dette forslag, lige så vel som de øvrige ændringsforslag, der er stillet af arbejdsministeren.

(Kort bemærkning).

Ole Sohn (SF):

Det har jo været et rimeligt seriøst, men også langt udvalgs møde, hvor vi bl.a. drøftede det, som hr. Poul Erik Dyrland var inde på, nemlig spørgsmålet om anciennitetsbestemmelserne eller karenstiden i forbindelse med feriefridage.

Det er også korrekt, at der i dag ligger et ændringsforslag, som bløder lidt op i forhold til

de 9 måneder, men er det ikke også korrekt, at der stadig væk eksisterer et problem, i og med at der er en lang række overenskomstområder – som vi også fik beskrevet af deputationer i går – nemlig grupper, som er løst tilknyttet til arbejdsmarkedet, og grupper, som ikke har normalt sammenlignelige anciennitetsbestemmelser, som stadig væk ikke bliver omfattet af reglerne om feriedagpenge?

Det kan være bygningsindustrien, det kan være restaurantområdet, fiskeindustrien, havnearbejdere og lignende. Der er en lang række områder, som stadig væk ikke bliver omfattet af bestemmelserne.

Det er bl.a. også derfor, at vi fra SF's side har stillet et ændringsforslag, som tager højde for, at alle bliver omfattet af feriefridagsordningerne, ved at man laver et optællingssystem, så alle bliver dækket ind.

Jeg vil gerne have bekræftet af hr. Poul Erik Dyrhund, at der stadig væk er en stor gruppe, som ikke bliver omfattet af feriefridagsreglerne med det ændringsforslag, der er stillet af ministeren.

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Jeg vil gerne spørge hr. Poul Erik Dyrhund: Hvorfor har regeringen og Socialdemokratiet lagt pres på Præsidiets for at forhindre, at Enhedslistens beslutningsforslag nr. B 46 kan komme til behandling her i Folketingssalen på dispensation på linje med den dispensation, som et flertal nu har givet regeringen til at andenbehandle dette forslag?

Jeg finder det faktisk dybt udemokratisk, at man med sådanne bureaukratiske midler forsøger at forhindre en debat om en alternativ løsning på det problem, som vi her står over for.

Jeg vil godt spørge hr. Poul Erik Dyrhund, om han finder, det kan være rigtigt og forsvarligt og i overensstemmelse med grundlovens regler om magtdelingen, at en regering går ind og lægger pres på Præsidiets for med bureaukratiske midler at forhindre oppositionen i at få et forslag til behandling, som kan virke kritisk og måske ubehageligt for regeringen, som altså bruger disse kneb for at undgå det.

Jeg vil godt spørge hr. Poul Erik Dyrhund, om regeringen og Socialdemokratiet vil være med til at sikre, at vi kan få vores forslag til behandling, inden regeringens forslag kommer til tredje behandling.

(Kort bemærkning).

Jette Gottlieb (EL):

Med hensyn til det indholdsmæssige er vi altså ude i det absurde. Først laver man en konstruktion. Så konstaterer man, der er fejl i den. Så bedyrer arbejdsministeren, og han gentager det, at alle bør være omfattet af de her regler. Så går hr. Poul Erik Dyrhund herop i dag og siger: Vi vil gøre alt for at sikre, at så mange som muligt kommer ind under de her regler. Så laver man et ændringsforslag, der under ingen omstændigheder sikrer, at alle kommer ind under de regler.

Der er to løsninger for at få alle ind under de her regler: Den ene er at inddrage reglerne under feriebestemmelserne, dvs. parallelt med feriebestemmelserne. Den andet er ganske enkelt at fjerne bestemmelserne om de 9 måneder som forudsætning for, at man kan få feriefridage, og de 6 måneder som forudsætning, for at man kan få familiefridage.

(Kort bemærkning).

Poul Erik Dyrhund (S):

Jeg er nødt til at skuffe hr. Ole Sohn. Jeg kan ikke bekræfte, at der er en lang række områder, der ikke er omfattet af den konstruktion, der nu er lavet. Jeg kan heller ikke bekræfte, at der er store grupper, som bliver holdt udenfor.

Alt andet lige er det altså sådan, at har man ikke den ene anciennitetsbestemmelse i en overenskomst, så har man en anden. Og med hensyn til de grupper, som hr. Ole Sohn nævnte her, så husker jeg i hvert fald fiskeindustrien, og mig bekendt er det altså sådan, at man dér har en pensionsopsparingsordning, hvor der også er nogle anciennitetsbestemmelser, og her kan man knytte de her feriefridage an til disse anciennitetsbestemmelser.

Til hr. Keld Albrechtsen: Jeg er ikke bekendt med, at Socialdemokratiet har lagt pres på Præsidiets i spørgsmålet om Enhedslistens forslag. Jeg tror i øvrigt slet ikke, at Præsidiets lader sig presse. Det har jeg i hvert fald aldrig oplevet tidligere.

Så skal jeg sige til fru Jette Gottlieb, at efter min opfattelse er der ikke tale om en fejlkonstruktion. Vi var i den situation, at vi i går eftermiddag behandlede et lovforslag, hvor man beskriver disse regler. Her kunne vi jo konstatere, at der ikke var tale om en fejlkonstruktion, men at disse regler ikke var omfattende nok, og derfor er de med ændringsforslaget gjort væsentligt bredere.

Jeg vil igen gentage, at de knytter an til de overenskomstbestemmelser, som parterne i forvejen har i deres overenskomster, dvs. knytter an til de aftaler, som parterne i forvejen har indgået på disse områder, for så vidt angår anciennitet inden for forskellige områder.

(Kort bemærkning).

Jette Gottlieb (EL):

Jamen nu nærmer vi os altså noget, der ligner det rene vrøvl. Hr. Poul Erik Dyrlund hævder, at det ændringsforslag, der er stillet, udbreder anvendelsesområdet for den her lov, men det er jo ikke rigtigt.

Det, det gør, er, at det behandler fortolkningen af, hvordan det skal forstås, at man skal have været ansat et sted i 9 måneder; at man paralleliserer til andre ting i den samme overenskomst. Men det er det modsatte af at sikre, at alle bliver dækket. Det er en forklaring på, hvorfor der er nogen, der ikke skal dækkes. Og det er det, hr. Poul Erik Dyrlund gør sig til talsmand for.

(Kort bemærkning).

Ole Sohn (SF):

Af debatten under førstebehandlingen i går og af de tilkendegivelser, der er kommet fra ministeren, er det klart fremgået, at det er tilsigtet, at ideen med lovforslaget er, at alle skal omfattes af feriefridagsreglerne.

Så laver man et ændringsforslag, som man beviseligt ved ikke omfatter alle, og så er det da rimeligt at få en forklaring på, hvorfor man vil lave et lovforslag, som man beviseligt ved ikke kommer til at omfatte alle, på trods af at det er det tilsigtede mål.

Jeg kan også spørge på en anden måde: Hvorfor vil man ikke benytte den eneste reelle metode til at sikre, at alle kommer med, nemlig en optjeningsordning svarende til de bestemmelser, der er i ferieloven?

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Hr. Poul Erik Dyrlund er åbenbart ikke klar over, hvad der foregår. Men jeg kan oplyse hr. Poul Erik Dyrlund om, at Enhedslisten har fået meddelt af Præsidiumet, at regeringen ikke ville acceptere behandlingen af Enhedslistens forslag her til morgen. Det ville regeringen ikke acceptere.

Derefter kunne Præsidiumet ikke foretage sig yderligere. Det var den meddelelse, vi fik.

Jeg finder det helt utilstedeligt og i strid med grundlovens principper, at en regering på den måde intervenserer i Folketingets behandling af sagerne, og at Socialdemokratiet og De Radikale på den måde undertrykker en demokratisk debat, som vi skulle have om et alternativ, inden der træffes endelige beslutning i den her sag.

Derfor vil jeg godt spørge hr. Poul Erik Dyrlund, om Socialdemokratiet virkelig hele dagen igennem fortsat vil undertrykke behandlingen af Enhedslistens beslutningsforslag, eller om hr. Poul Erik Dyrlund sammen med os vil gå til Præsidiumet – for det er åbenbart Socialdemokratiet, der bestemmer, hvilke beslutninger Præsidiumet træffer – og sørge for, at vi kan få en første behandling af vores beslutningsforslag inden tredjebehandlingen af dette lovforslag.

(Kort bemærkning).

Poul Erik Dyrlund (S):

Til hr. Ole Sohn, der stiller spørgsmålet, hvorfor man har valgt den konstruktion. Jamen det har jeg jo svaret på indtil flere gange – hver eneste gang jeg i dag har været på talerstolen – det er nemlig fordi det knytter an til de aftaler, der i forvejen er i overenskomsterne, for så vidt angår anciennitet. Man har valgt den konstruktion for ikke at lave et nyt system ved siden af, altså præcis for at forenkle tingene, således at man bruger de eksisterende konstruktioner.

Så vil jeg godt sige til hr. Keld Albrechtsen, at jeg sagde sidst, jeg var på talerstolen, at jeg ikke er bekendt med, at Socialdemokratiet har lagt pres på Præsidiumet. Nu kan jeg så forstå på hr. Keld Albrechtsen, at han her roder lidt rundt i begreberne om henholdsvis regering og Socialdemokratiet, men det må jo blive hr. Keld Albrechtsens sag.

(Kort bemærkning).

Ole Sohn (SF):

Jeg forstår altså ikke hr. Poul Erik Dyrlands besvarelse. Jeg er meget med på, at man har valgt at følge de eksisterende overenskomsters anciennitetsbestemmelser, men vi er jo enige om, at det betyder, at der er en række grupper, som ikke bliver omfattet af feriefridagsreglerne.

Så siger hr. Poul Erik Dyrlund, at man ikke kan knytte an til et nyt system, men det er jo netop derfor, vi har foreslået, at der bruges et kendt system for samtlige lønmodtagere. Alle under det her mæglingforslag er uden undtagelse omfattet af feriereglernes bestemmelser,

og derfor vil de bestemmelser være det mest enkle og sikre, som vil give garanti for, at alle bliver omfattet af en optjeningsordning, som sikrer ret til feriefridagsordning, uanset om de er i et overenskomstområde, som har anciennitetsbestemmelser, eller om de er løsarbejdere.

Det er derfor, jeg spørger: Hvis det er tilsigtet, at alle skal omfattes, hvorfor bruger man så ikke den eneste kendte og sikre metode til at få alle med?

(Kort bemærkning).

Jette Gottlieb (EL):

Hvis gentagelse fremmer forståelsen, så bliver jeg nødt til at gentage for hr. Poul Erik Dyrlund, at de argumenter, han fremkommer med, er argumenter for, hvorfor nogle mennesker skal være undtaget fra det tilbud om, at man kan få en feriefri dag. Vil hr. Poul Erik Dyrlund benægte, at der er personer underkastet de overenskomster, vi taler om, som ikke kan få en feriefri dag, fordi de ikke har 9 måneders sammenhængende ansættelse?

Kan hr. Poul Erik Dyrlund benægte, at når han begrunder det med, at det skal sidestilles med andre ting, er det for at forklare, hvorfor der er nogle mennesker, der ikke skal omfattes af denne ordning?

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Lad mig sige til hr. Poul Erik Dyrlund, at jeg har vanskeligt ved at se, at det skulle være mig, der blander begreberne sammen. Det er regeringen og Socialdemokratiet, der blander begreberne sammen, ved at regeringen intervenserer i Folketingets arbejde på en måde, som jeg mener strider mod grundlovens magtdelingsprincip.

Så vil jeg godt spørge hr. Poul Erik Dyrlund, om det er Socialdemokratiets faste agt resten af dagen at forhindre en første behandling af Enhedslistens forslag til folketingsbeslutning, nemlig nr. B 46. Det spørgsmål må hr. Poul Erik Dyrlund kunne besvare.

Vil man bruge sin magt i forhold til Præsidiet til at forhindre en demokratisk debat om en anden løsning end den, regeringen har foreslået med dette lovforslag? Vil man fastholde, at vores beslutningsforslag ikke kan komme på dagsordenen inden tredje behandling af dette forslag, og vil man bruge sin magt til at forhindre debatten?

De enkle spørgsmål synes jeg Socialdemokratiet må være i stand til at besvare.

(Kort bemærkning).

Poul Erik Dyrlund (S):

Jamen jeg er nødt til at sige til hr. Ole Sohn, at det er noget sludder, når han står her og spørger om, hvorfor man ikke bruger det eneste kendte system, underforstået feriesystemet, for det her er lige så kendt i overenskomsterne. Det er lige så kendt, at man har omsorgsdage i overenskomsterne. Det er lige så kendt, at man har pensionsopsparingsordninger i overenskomsterne. Vi taler jo præcis om nogle af de samme rettigheder i forbindelse med omsorgsdage, så hvorfor ikke knytte det an til de overenskomstbestemte aftaler og bestemmelser, der er i forvejen? Det er det, det her handler om.

Så vil jeg godt sige til fru Jette Gottlieb: Vi taler om et overenskomstindgreb, der omfatter mellem 400.000 og 500.000 mennesker, i hvert fald omkring knap 400.000 mennesker, og jeg vil ikke stå her og lægge hovedet på blokken ved at sige, at der ikke skulle findes en enkelt person, som ikke bliver omfattet af det her indgreb. Det tør jeg ikke. Virkeligheden er jo sådan, at uanset hvordan og hvorledes der laves lovgivning her i Folketinget, vil man altid opleve situationer, hvor der er enkelte eller få, som ikke bliver omfattet af de bestemmelser, der nu engang bliver truffet. Det har altid været en kendt sag, og det tror jeg næppe heller vil undgå i denne sag.

Formanden:

Vi begynder så den fjerde runde med korte bemærkninger, og jeg skønner, at vi nærmer os afslutningen. Først hr. Ole Sohn.

(Kort bemærkning).

Ole Sohn (SF):

Jeg medgiver hr. Poul Erik Dyrlund, at anciennitetsbestemmelser er kendt stof i overenskomsterne. Det, der er min pointe, er, at vi begge ved, at de ikke dækker alle områder, i og med at det ikke er alle områder, som har anciennitetsbestemmelserne. Det er derfor, jeg siger, at den eneste sikre måde, hvorpå man kan sørge for, at alle bliver dækket ind, er en optjeningsordning svarende til ferieloven.

Jeg vil så spørge på en anden måde: Er det, fordi der ligger en aftale mellem Socialdemokratiet og Venstre og De Konservative om, at det her ikke må koste for mange penge, ligesom der tilsyneladende ligger en aftale om, at omsorgsdagene kun skal dække en tredjedel af lønmodtagerne, mens de to tredjedele af

arbejdsgiverne, som er omfattet af sygeskatten, blot skal have pengene uden at give modydelse?

(Kort bemærkning).

Søren Søndergaard (EL):

Hr. Poul Erik Dyrland meddelte, at det ikke var en stor gruppe, der var ramt af det her problem, men den socialdemokratiske ordfører kunne ikke udelukke, at der var en enkelt. Derfor vil jeg godt stille den socialdemokratiske ordfører følgende spørgsmål: Hvis vi nu mellem anden og tredje behandling sort på hvidt kan dokumentere over for den socialdemokratiske ordfører, at det ikke kun er en enkelt, men hundredvis, ja, endog tusindvis, der bliver ramt af det her, betyder det så, at den socialdemokratiske ordfører er villig til at lave et nyt ændringsforslag mellem anden og tredje behandling, så det ikke bliver tilfældet?

Det må vi have et klart svar på, for ellers er det bare demagogi at stå her og sige, at det kun er en enkelt, hvis det, det handler om, er, at det i virkeligheden er mange, mange, mange flere, og man alligevel ikke vil gøre noget ved det.

(Kort bemærkning).

Jette Gottlieb (EL):

Jeg synes også, det kræver noget mod af hr. Poul Erik Dyrland at stille sig op og sige, at det måske drejer sig om en enkelt person. Hr. Poul Erik Dyrland var i går vidne til en delegation fra Murernes Fagforbund i København, der ud fra deres vurderinger skønnede, at det var to tredjedele af deres medlemmer, som ikke ville blive omfattet af ordningerne.

Vi har stillet nogle spørgsmål til ministeren. Ministeren har svaret, at det ifølge ministeriets skøn vil dreje sig om ca. 20.000 mennesker, men erkender, at det er vanskeligt, fordi de ikke ved præcis, hvor mange af dem, der er ansat under de her overenskomster, som ikke er varigt ansat. Selvfølgelig ved de ikke det, men ministeriet skønner altså, at det er ca. 20.000 mennesker.

Er det i overensstemmelse med regeringens fremlæggelse af, at den ønsker alle dækket? Er det i overensstemmelse med Socialdemokratiets opfattelse af, at det ændringsforslag, de nu stiller, skulle gøre, at så mange som muligt vil blive dækket?

(Kort bemærkning).

Poul Erik Dyrland (S):

Jeg vil gerne erkende over for hr. Ole Sohn, at i og med at man ophæver 325 kr.-skatten, er det sådan, at to tredjedele af arbejdsgiverne får denne besparelse uden at skulle give en modydelse.

Men jeg vil så gentage, hvad jeg sagde i går her fra talerstolen: Det er vores klare opfattelse, at det, vi laver her omkring feriefri dage og omsorgsdage, er et vink med en vognstang til de andre overenskomstområder, som skal forhandles efter dette. Og dér er det min klare opfattelse, og den har vi i Socialdemokratiet, at vi nu har kompenseret arbejdsgiverne i den sag, og så er det altså op til arbejdsgiverne at se fornuftigt og fleksibelt på det her, når de sidder ved forhandlingsbordet. Jeg er også sikker på, at de, der sidder på den anden side af bordet, nok skal gøre opmærksom på, at der her er noget, de skal have løst.

Så vil jeg godt sige til spørgsmålet om det med en enkelt, at det er korrekt, at det var det, jeg sagde, men jeg tilføjede også, at virkeligheden jo er sådan, at når vi laver lovgivning her på Christiansborg, vil der være mindre grupper, som vi indimellem ikke rammer i vores bestræbelser, og sådan vil det formentlig også være her. Det sagde jeg rent faktisk også før.

Og med hensyn til skønnet på de 20.000 så sagde fru Jette Gottlieb selv, at det var et skøn, og det er korrekt, men det skøn kan jo altså være – det må jeg erkende – til begge sider.

Formanden:

Jeg har nu hr. Keld Albrechtsen, hr. Christian H. Hansen, hr. Søren Søndergaard, fru Jette Gottlieb og hr. Frank Aaen på min liste. Først hr. Keld Albrechtsen.

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Jeg vil godt prøve en gang til at få hr. Poul Erik Dyrland til at besvare mit spørgsmål.

Enhedslistens beslutningsforslag blev indleveret i går, 4 minutter efter at regeringens lovforslag forelå, og det blev fremsat her i Folketinget før førstebehandlingen af det her lovforslag. Alligevel har Socialdemokratiet brugt sin magt til at forhindre en debat om Enhedslistens forslag.

Jeg vil godt spørge hr. Poul Erik Dyrland, om Socialdemokratiet er indstillet på også resten af

dagen at bruge sin magt til at forhindre en debat om vores beslutningsforslag.

Det er jo rene ord for pengene, hvis det er sådan, at man simpelt hen ikke vil have den debat og man bruger sin magt til at forhindre den, men så kom dog op og sig det eller kom op og meddel, at man godt vil være med til at tage den debat, fordi det er rimeligt og ordentligt i et demokrati, at en oppositions synspunkter og forslag kan blive behandlet sideordnet med regeringsmagtens.

(Kort bemærkning).

Christian H. Hansen (DF):

Nu har regeringen så lagt op til et indgreb, som gavner både arbejdsgivere og arbejdere, men vi kan jo også høre i dag, at det, man giver ud i dag, bliver taget igen i form af indgreb over for husejerne og i form af højere benzinerpriser. Jeg bliver nødt til at spørge hr. Poul Erik Dyrlund: Hvad er det for indgreb, der kommer, og hvor meget vil det betyde for den enkelte?

Vi i Dansk Folkeparti mener, at man hellere skulle have lavet nogle nålestiksindgreb, så vi havde sikret dyrevelfærden, som regeringen jo har siddet overhørig, lige siden konflikten brød ud, at man havde sikret hospitalerne, og at man havde sikret vores medicinforbrug herhjemme.

(Kort bemærkning).

Søren Søndergaard (EL):

To tredjedele af bygningsarbejderne plus-minus 1 træskolængde, men altså cirka to tredjedele af bygningsarbejderne får i forhold til mæglingsforslaget intet ud af det forslag, der lægges frem fra regeringens side, undtagen forringelser. Det er en kendsgerning. De socialdemokratiske ordførere på området kan godt sidde og ryste på hovedet, men så kom op og forklar, hvad de to tredjedele af bygningsarbejderne får i forhold til mæglingsforslaget. Hvad er det, de får mere i forhold til mæglingsforslaget?

Jeg synes, det er en underlig holdning, at når vi snakker om to tredjedele af bygningsarbejderne, når vi snakker om folk, der er midlertidigt arbejdsløse, når vi snakker om folk, der er på deltid, at vi dér får at vide, at der er tale om nogle enkelte. Der er bestemt ikke tale om nogle enkelte, og det klæder altså ikke Socialdemokratiet.

Jeg synes, vi skal have et klart svar: Hvad er det, de to tredjedele af bygningsarbejderne får af forbedringer i forhold til mæglingsforslaget?

(Kort bemærkning).

Poul Erik Dyrlund (S):

Det er hr. Søren Søndergaards påstand, at det er to tredjedele af anlægs- og bygningsarbejderne, der ikke får nogen gavn af det her. Sammenlignet med mæglingsskitsen er der i hvert fald én feriefri dag mere, så det er jo svært at diskutere ud fra sådanne påstande.

Jeg hørte godt i går, og det erkender jeg, at der var anlægs- og bygningsarbejdere i deputation i udvalget, som gav udtryk for, at rigtig mange af dem – jeg ved ikke, om det er to tredjedele – ikke vil blive omfattet af dette lovforslag, men det gav de udtryk for på baggrund af det forslag, som de kendte. Jeg vil godt minde om, at der er kommet et ændringsforslag til lovforslaget, som netop har til formål at samle disse personer op, som i går var i deputation i udvalget.

(Kort bemærkning).

Frank Aaen (EL):

Det, vi altså uanset al snak kan slå fast i dag, er, at regeringen ikke ved, hvor mange der ikke bliver omfattet af de fine løfter. Det er jo interessant, når man har slået ud med arme og ben i alle medier og sagt: Nu får vi alle sammen to ekstra feriedage og tre omsorgsdage, og så har vi en debat her, der viser, at regeringen reelt ikke ved, hvor mange det her ikke gælder.

Det er også uanstændigt, at man vedtager lovforslaget uden præcis at vide det, for vi ved, at dem, det ikke gælder, får en dårligere overenskomst end den, som de har stemt nej til. Det er virkelig en pæn hilsen fra en socialdemokratisk ledet regering.

Må jeg så spørge hr. Poul Erik Dyrlund, når vi ikke kan få svar på spørgsmålet om, om regeringen vil forhindre behandling af et forslag, som Enhedslisten har stillet, om han ikke mener, det ville være på sin plads, at statsministeren svarer på, om han kan bekræfte eller afvise, at det er regeringen, der har grebet ind og pålagt Præsidiet, at vi ikke kan få en førstebehandling af det forslag, som Enhedslisten har stillet.

Arbejdsministeren (Ove Hygum):

Jeg gav i forbindelse med førstebehandlingen af lovforslaget i går tilsagn om, at vi ville se på, om vi kunne tydeliggøre afsnittet om optjening af anciennitet i perioderne på henholdsvis seks og ni måneder. Det, jeg gav udtryk for, var, at vi i forbindelse med udvalgsarbejdet ville se på

en konstruktion, som gjorde, at vi kunne anvende de i de kendte overenskomster anvendte anciennitetsregler.

Det betyder, at for at finde ud af, hvordan man når op på de seks henholdsvis ni måneders anciennitet, anvender man de regler, der er kendt på bygeområdet og på andre områder, hvor der i dag stort set alle vegne er anciennitetsbestemmelser, fordi de anvendes bl.a. i forhold til arbejdsmarkedspensioner. Der er arbejdsmarkedspensioner på de områder, som det har været nævnt i debatten, og derfor er der også anciennitetsbestemmelser, der er indrettet således, at man samler relativt kortvarige ansættelsesperioder sammen, sådan at man opnår optagelse i en arbejdsmarkedspension.

Det er de regler, der finder anvendelse, hvis lovforslaget gennemføres med det ændringsforslag, der er fremsat, således at det også kommer til at gælde for de grupper, som man er ængstelig for ikke kommer med i ordningen og får de vilkår, der følger af indgrebets afsnit om børnefamiliefri dage og feriefri dage. Jeg synes, vi kan berolige bl.a. Enhedslisten og SF med, at det netop er de grupper, som de nye bestemmelser tager sigte på.

(Kort bemærkning).

Jette Gottlieb (EL):

Det er jo meget interessant, at der nu bliver lavet sådan en finurlig konstruktion for at løse et problem, som man selv har skabt. Jeg fatter ikke, at arbejdsministeren ikke står ved det, som han sagde i går, og som han gentog i går: Jeg ønsker, at alle skal være dækket.

I nat stillede vi et spørgsmål til ministeriet, og vi kunne konstatere, at det er ministeriets vurdering, at der på trods af de ændringer er 20.000 mennesker, som ikke vil være omfattet, og det er der, fordi det ikke er det eneste problem, at folk indimellem er arbejdsløse. Det andet problem er, at de er ansat hos flere forskellige arbejdsgivere i løbet af et år.

Det er et stort kompleks af problemer, der omfatter de folk, som ikke har en fast ansættelse, fra de er udlært, og til de ikke kan tygge smør. Dem er der altså mange af, og specielt er der mange i de grupper, som netop nu er under overenskomstfornyelse. Det er derfor, at problemet er særlig stort for de grupper, vi netop snakker om her, og så forstår jeg ikke, at regeringen siger: Vi ønsker alle omfattet, men vi laver den ene finurlige løsning efter den anden for at forklare, hvorfor der alligevel er nogle,

der ikke skal være omfattet, nemlig ved at der skal være nogle anciennitetsregler. Det er ubegribeligt.

(Kort bemærkning).

Peter Skaarup (DF):

Jeg synes, det er meget uheldigt, at der stilles mange spørgsmål fra denne talerstol til politikere, til ministre, som der overhovedet ikke bliver svaret på. Når statsministeren eller finansministeren lejlighedsvis er i salen, gør de slet ikke mine til at bekymre sig om de spørgsmål, der bliver stillet, og det er altså ikke rimeligt, når vi taler om et indgreb, der rammer utrolig mange mennesker her i landet.

Dansk Folkeparti har flere gange spurgt, hvem det er, der skal betale for det. Hvem skal betale de udgifter, som det her medfører? Det har vi ikke fået svar på. Skal det ske ved forhøjede skatter, forhøjede benzinafgifter eller forhøjede boligudgifter? Det har været fremme i dagspressen, men der kommer ikke noget som helst svar på noget som helst, når man spørger, og det er simpelt hen for dårligt.

Regeringen bør finde ud af, hvem der skal svare på det her, og hvornår de svarer. Danskerne har krav på at få at vide, hvem der skal betale, hvornår det skal ske, og hvad der er i vente efter traktatafstemningen den 28. maj, som det her vel dybest set handler om, nemlig at få et ja til traktaten. Det er ikke rimeligt, hvis der ikke bliver svaret på de spørgsmål, der bliver stillet heroppefra. Hvis regeringen ikke ønsker at svare på noget som helst, er det jo overhovedet ikke værd at debattere.

Arbejdsministeren (Ove Hygum):

Der er mange indlysende årsager til, at der skal være anciennitetsbestemmelser i en sådan ordning, hvor man nu får adgang til flere feriefri dage og børnefamiliefri dage, specielt i den situation, hvor en lønmodtager kan have et pænt antal arbejdsgivere i løbet af et år. Hvis der ikke var anciennitetsbestemmelser, kunne den pågældende opnå det pågældende gode hos hver enkelt arbejdsgiver. Det lyder som en meget enkel forklaring, men det, at den er enkel, gør jo ikke nødvendigvis, at den ikke er sand, for sådan hænger tingene faktisk sammen.

Så vil jeg i øvrigt gerne give udtryk for, at regeringen ikke agter at fravige den model, der er lagt frem i betænkningen. Jeg synes, det er nødvendigt at give den oplysning i forhold til den videre debat.

Formanden:

Vi begynder nu den femte omgang korte bemærkninger. Sædvanligvis accepterer jeg tre omgange korte bemærkninger, men jeg vil gerne være large i dag.

På den anden side er det også formandens opgave på et tidspunkt at afslutte en sådan debat på korte bemærkninger, især hvis man kan høre, at debatten i høj grad kører i ring om det samme emne. Men nu tager vi en ny omgang, og jeg henstiller, at det så bliver sidste runde.

Hr. Christian H. Hansen, derefter hr. Frank Aaen, hr. Ole Sohn, fru Jette Gottlieb og hr. Peter Skaarup.

(Kort bemærkning).

Christian H. Hansen (DF):

Jeg tror da også, vi kunne have holdt os til de tre runder, hvis det var sådan, at folkene fra regeringen havde svaret på de spørgsmål, der bliver stillet heroppefra.

Jeg må spørge hr. Poul Erik Dyrland igen, og hvis han ikke kan svare, er der måske en fra regeringen, der kan svare. Man har snakket om indgreb over for husejerne. Man har snakket om, at benzinerne skal stige. Vi kan ikke få noget svar heroppefra. Er det reelt, fordi det først skal komme frem efter den 28. maj, eller tåler det ikke dagens lys endnu?

(Kort bemærkning).

Frank Aaen (EL):

Arbejdsministeren lovede os i går, at alle inden for disse overenskomstområder skulle blive omfattet af reglerne om feriefridage og omsorgsdage. Nu kan vi se, at der er lavet et fortvivlet forsøg på at lappe lidt på elendigheden, men man undgår at lave en effektiv løsning.

Mon ikke forklaringen er, at det her er noget, som man har aftalt med den ene part, arbejdsgiversiden? Det er jo noget, som man har taget fra arbejdsgivernes forslag til overenskomst, og hvis ellers arbejdsministeren hører, hvad jeg siger, vil jeg bede arbejdsministeren bekræfte, at der i går gentagne gange skete en fejlinformation af Folketinget, fordi arbejdsministeren sagde, at det her var en tekst, man havde taget fra parterne.

Jeg havde i går mulighed for at spørge LO's formand, om det var noget, der var kommet fra LO's side. Det var det ikke. Denne tekst vedrørende anciennitetsreglerne har man taget fra arbejdsgiverparten og kun fra arbejdsgiverpar-

ten. Det viser bare, at man endnu en gang har valgt side, og at man bliver ved med at stå på den side. Regeringen står på arbejdsgivernes side i et indgreb vendt mod lønmodtagerne.

Jeg synes, det er meget pinligt for en socialdemokratisk ledet regering, at vi må konstatere dette, og jeg synes, det er pinligt, at vi må notere os, at Folketinget blev fejlinformeret i går.

(Kort bemærkning).

Ole Sohn (SF):

Nu vil jeg ikke imødegå den forrige taler, men jeg kan se, at der er et problem i forbindelse med anciennitetsbestemmelserne, for hvis man skal tage både hr. Poul Erik Dyrlands udlægning og arbejdsministerens udlægning til troende, skal man kunne samle anciennitet sammen fra forskellige arbejdsgivere, indtil man opnår retten til at kunne modtage en feriefridag.

Har jeg så ikke ret i, at det er den arbejdsgiver, der tilfældigvis har medarbejderen på det tidspunkt, hvor der er tjent op til én feriefridag, som får hele udgiften, mens de forrige arbejdsgivere ikke bidrager til feriefridagen? Det er det ene spørgsmål.

Det andet er, at jeg gerne vil have ministeren til at bekræfte, at et forslag byggende på en optjeningsordning, hvor enhver arbejdstime indregnes, vil være mere effektivt med hensyn til at samle alle op, også de grupper, som ikke bliver omfattet af anciennitetsbestemmelserne.

(Kort bemærkning).

Jette Gottlieb (EL):

Jeg vil gerne takke for den store åbenhed, som formanden viser ved at give lejlighed til en femte runde. Det viser sig faktisk, at det har en effekt, for nu kommer der jo her i femte runde noget nyt frem. Nu sker der det, at arbejdsministeren forklarer, at der er rimelige grunde til, at der skal være anciennitetsbestemmelser. Det kan godt undre, for det er jo netop sådan, at der nu bliver argumenteret for, at der er rimelige grunde til, at der er nogle, der ikke skal omfattes af muligheden for at få feriefridage.

Et andet spørgsmål, som kan undre endnu mere, er, hvordan det så kan være, at der ikke er de samme rimelige grunde til, at de samme bestemmelser skulle gælde for den såkaldte oprindelige julefriday, som nu er blevet frigjort fra juleaftensdag, men som ikke rummer de bestemmelser, som er mulige fra den første dag. Hvor ligger så forskellen her? Er grundene overhovedet rimelige?

(Kort bemærkning).

Søren Kolstrup (EL):

Man har helt misforstået, hvad denne debat drejer sig om, sagde arbejdsministeren i går. Det er Enhedslisten, der totalt har misforstået det og intet aner om det. Vi har på forhånd gerne villet sikre, at så mange som muligt kom med. I anden omgang sagde arbejdsministeren, at der ville blive sat skik på det her under udvalgsarbejdet.

Så er det jeg spørger arbejdsministeren: Hvad er det, der er blevet sat skik på? Kan vi ikke få det linje for linje, hvor mange hundrede, hvor mange tusinde der er kommet med? I går hed det, at alle var kommet med. Hvor mange er det, der er kommet med? Er det hundrede eller tusinde eller alle?

Formanden:

Hvis der er nogle, der ønsker ordet som ordfører, bedes de melde sig nu.

Hr. Ole Sohn.

Ole Sohn (SF):

Vi har både under debatten i dag, under udvalgsarbejdet i nat og under førstebehandlingen i går drøftet de principielle ting omkring overenskomstindgrebet. SF tilkendegav i går, og det har vi også gjort i betænkningen, at vi indstiller lovforslaget til forkastelse ved tredjebehandlingen, men vi har dog stillet en række ændringsforslag for i det mindste at rette op på nogle af de mest åbenlyse skævheder og urimeligheder, der følger af regeringens ønske om at gribe ind i den af Dansk Arbejdsgiverforening udstukne økonomiske ramme. Der hvor vi har sat ind, er lige nøjagtigt på de punkter, hvor der er skabt usikkerhed, nemlig i spørgsmålet om feriefri dagene, hvor vi har sagt, at vi i det mindste må sikre, at alle grupper bliver omfattet.

Derfor har vi stillet et forslag, som går ud på, at man ud over den centralt og lokalt aftalte ret til én feriedag i 1998 og 1999 gør det, at man pr. 1. januar 1999 begynder med et optjeningssystem, således at man optjener ret til 1/52 feriefri dag for hver uges påbegyndt ansættelse. Det betyder, at samtlige medarbejdere, der er omfattet af regeringsindgrebet, uden undtagelse vil blive omfattet af feriefridagsordningen. Det er den eneste måde, man kan sikre en garanti på. Vi vil ikke blive imødegået af, at det skulle være en omkostningsfordyrelse, vi sikrer tværtimod, at alle de, der er omfattet af den ramme,

som er udstukket, også får glæde af det, så vi regner med og håber på, at vi under den efterfølgende udvalgsbehandling kan få et flertal for forslaget.

Vi har også konstateret, at der tilsyneladende er indgået en aftale mellem regeringen og Venstre og De Konservative om, at sygeskatten skal falde bort, så man kan bruge den til finansieringen af de to omsorgsdage, der er lagt ind i regeringsindgrebet. Det er jo sådan, at alle arbejdsgivere på det private område bliver omfattet af at stoppe betalingen af sygeskatten, men det er kun en tredjedel af arbejdsgiverne, som skal kompensere i form af, at de skal give omsorgsdage.

Når vi i en tid, hvor riget fattes penge, alligevel deler en halv milliard kroner ud, sådan som aftalen mellem regeringen og de borgerlige partier lyder på, finder vi det rimeligt at sige, at de to tredjedele af arbejdsgiverne, som sparer sygeskatten, på samme måde som den tredjedel, der er omfattet af regeringsindgrebet, også skal forpligtes til at optage forhandlinger med deres modpart, altså lønmodtagerorganisationerne, således at de også bliver omfattet af de to omsorgsdage.

Det er de to ændringsforslag, som vi har stillet for dog at rette op på nogle af de urimelige skævheder, der er i forslaget om indgrebet, men samlet set indstiller SF lovforslaget til forkastelse.

Formanden:

Jeg glemte hr. Peter Skaarup før i den store runde af korte bemærkninger. Det gør jeg nu godt igen.

(Kort bemærkning).

Peter Skaarup (DF):

Det er stadig væk til regeringen og Socialdemokratiet, der på intet tidspunkt har svaret på de spørgsmål, som Dansk Folkeparti har stillet om det, som alle ved ligger i skuffen til befolkningen. Om det har noget med indgrebet at gøre, er der ingen, der ved, men det er forventningen, at det har noget med indgrebet at gøre og også med de stigende problemer med betalingsbalancen, og derfor er det rimeligt, at regeringen svarer på de spørgsmål.

Det er også rimeligt, at statsministeren og finansministeren er i salen, så der kan svares på det, som politikerne ønsker svar på. Det er trods alt vigtige ting, vi taler om, og det virker mærkeligt, at disse ministre slet ikke er til stede.

Endelig skal jeg sige, at med den holdning, der ser ud til at være her, hvor man ikke vil svare på nogen ting, er der ikke andre muligheder, end at befolkningen må stemme nej til den Amsterdamtraktat. Der er ikke nogen som helst mulighed for at få regeringen til at svare på noget, og derfor er det rimeligt, at der kommer en reaktion mod det, der er sket her i dag, medmindre der altså kommer nogle svar.

Formanden:

Hr. Mogens Andreasen som ordfører.

Mogens Andreasen (DF):

Det er en utrolig sag, som vi her skal igennem, med alle de mange korte bemærkninger om dette lovforslag.

Det er sådan, at vi i Dansk Folkeparti har ønsket, at arbejdsmarkedets parter selv skulle klare det her problem. Når de tre omsorgsdage skal gælde for en meget, meget stor gruppe, har vi lidt svært ved at se, hvor man skal skaffe pengene fra, så derfor har vi selvfølgelig ønsket, at det var blevet klaret af overenskomsternes parter.

Jeg vil godt sige, at her står vi over for at skulle træffe en beslutning, og den beslutning vil vi træffe efter udvalgsbehandlingen. Vi vil se på det og muligvis komme med en tillægsbetænkning, og vi vil under den afsluttende debat her i Folketinget fremføre vores stilling til, hvad vi gør ved selve afstemningen.

Formanden:

Hr. Frank Aaen som ordfører.

Frank Aaen (EL):

I går var vi meget langt omkring, at der er mange, der ikke bliver omfattet af de forbedringer i dette indgreb, som regeringen praler så meget med. Vi var tæt på, at arbejdsministeren lovede, at det faktisk skulle være en undtagelse, at nogle ikke var omfattet. I dag ved vi, at der efter ministeriets egne beregninger er 5 pct., og det vil sige 20.000 mennesker, som ikke er omfattet. Jeg er sikker på, at virkelighedens verden viser, at tallet er større, og jeg er helt overbevist om, at tallet inden for nogle fag er væsentlig højere end 5 pct. Der er det flertallet, som ikke bliver omfattet.

Man må jo undre sig over, at det bliver ved med at være sådan på trods af de tilsagn, som vi i går fik om at rette op på problemerne. I virkeligheden er der vel kun én forklaring på det,

og den er, at regeringen har lavet en aftale med arbejdsgiverne. Det var det, som jeg var inde på før, og som jeg ikke kunne få svar på: man har taget arbejdsgivernes parti, ved at man har brugt de formuleringer, som arbejdsgiverne kom med, om, hvem der skulle have ret til ferie, og hvem der skulle have ret til omsorgsdage.

Vi fik i går flere gange at vide fra arbejdsministerens side, at de formuleringer, der var brugt, var kommet fra parterne, og at man på den måde bare havde taget det ind, som parterne næsten var blevet enige om, men vi kan i dag konstatere, at det var en fejlinformation af Folketinget fra arbejdsministerens side. Det var ikke parterne, det var arbejdsgiverparten, som man havde taget formuleringen fra, og det har man gjort, fordi man ikke ville løbe fra det tilsagn, man har givet arbejdsgiverparten. Det er derfor, vi ikke kan få løst det problem, som vi nu i to dage har boret i.

Derfor vil jeg også sige, at vi lige så godt kan få det åbent frem, at det er arbejdsgivernes parti, man har taget, for det er det, der generelt gælder i dette indgreb, nemlig at rammen ikke måtte overskrides. Det var jo konfliktens tema, at lønmodtagersiden ville have en ramme, der var større, og at arbejdsgiverne ikke ville give noget, der lå ud over den ramme, de havde tilbudt. Her går regeringen altså ind på arbejdsgivernes side og sørger for, at det bliver den ramme, der fastholdes. Hvorfor vil man ikke indrømme, at man på den måde har valgt side i konflikten, for det er jo det, det drejer sig om?

At det er sådan, kan man også overbevise sig om på en meget enkel måde, for der er nogle i Danmark, der virkelig har forstand på, hvad der er godt, og hvad der er skidt for arbejdsgiverne, og de, der har mest forstand på, hvad der er godt og skidt for arbejdsgiverne, er dem, der spekulerer på Børsen. Det er dem, der satser deres penge på, om det går godt eller mindre godt for arbejdsgiverne, og på Børsen belønnede man i går arbejdsgiverne med solide aktiekursstigninger som en reaktion på det indgreb, som regeringen fremlagde i går. Reaktionen på regeringens indgreb var, at aktierne steg, så mon ikke det er sådan, at det er arbejdsgiverne, der er tilfredse med det her, hvorimod vi andre må afvise det?

Jeg synes, det er beskæmmende, at det er sådan med en socialdemokratisk ledet regering. Det er et angreb på strejkeretten, og det er også et indgreb i fordelingen af samfundets goder.

Man laver et indgreb til fordel for dem, der i forvejen har fået så meget.

Så vil jeg slutte med at sige, at vi må notere os, at vi ikke kan få svar fra regeringen. Nu så jeg igen regeringens øverste, statsministeren, komme forbi, og jeg vil gerne spørge: Kan vi ikke her fra talerstolen få regeringens begrundelse for, hvorfor det forslag, som Enhedslisten har stillet, ikke kan komme til førstebehandling? Det er et forslag, som indebærer, at parterne selv afgør, hvilken overenskomst de skal arbejde under, således at det indgreb, der måtte komme, ikke bare besluttet her, men at man laver en afstemning blandt de strejkende om, hvad de synes om det. Hvorfor har regeringen intervenseret og sagt til Præsidiets, at den ikke vil have vores forslag til førstebehandling? Kan vi ikke få et svar fra statsministeren? Kan vi ikke få et svar fra arbejdsministeren? Er der ikke én fra regeringen, der her fra Folketingets talerstol vil give en begrundelse for, hvorfor man administrativt vil forhindre, at det forslag, som Enhedslisten har stillet, kommer til behandling?

(Kort bemærkning).

Ole Vagn Christensen (S):

Jeg har lidt svært ved at forstå den argumentation, som køres frem af hr. Frank Aaen, men det skyldes måske, at de papirer, som hr. Frank Aaen render rundt med, er nogle gamle papirer, som bygger på den gamle situation, nemlig det oprindelige lovforslag. Derfor må jeg spørge hr. Frank Aaen, om han ikke vil dokumentere, hvad det er for 20.000 mennesker, som han har papir på falder uden for dette system.

Jeg vil gerne understrege, at sådan som forslaget er lagt frem, er der lagt op til, at der netop ud fra det, der er kommet frem, og ud fra den situation, der tegner sig på arbejdsmarkedet, er en række måder, man kan gøre anciennitetsbestemmelserne op på. Jeg vil derfor spørge hr. Frank Aaen, om han overhovedet har haft det nye med ind i sine vurderinger, og om han har belæg for det, han siger her.

(Kort bemærkning).

Lotte Bundsgaard (S):

Hr. Frank Aaen siger, at det er arbejdsgiverne, der har fået, og arbejdsgiverne, der har fået, og arbejdsgiverne, der har fået.

Jeg kunne godt tænke mig at høre, om det er arbejdsgiverne, der gerne vil have mere tid til

familien, og om det er arbejdsgiverne, der har sagt, at de gerne vil have 5 dage mere til far og 5 dage mere til mor i hver familie? Jeg kunne godt tænke mig at høre, om det er arbejdsgiverne, der har sagt, at de gerne vil have dette reelle familiepolitiske fremskridt, at der kommer flere fridage til familien? Er det arbejdsgiverne, der også vil have et ligestillingsperspektiv i det her, ved at fridagene ikke bliver givet til familien, men gives som 5 dage til mor og 5 dage til far? Var det arbejdsgiverne, der ville have det?

Jeg tror nemlig nærmere, det er lønmodtagerne, der gerne vil have bedre forhold for familien, så mit spørgsmål går på, om det er arbejdsgiverne, der gerne vil have en bedre familiepølitik, eller om det er lønmodtagerne, der gerne vil have det.

(Kort bemærkning).

Frank Aaen (EL):

Nej, det er ikke arbejdsgiverne på nær på én betingelse: Arbejdsgiverne vil i virkeligheden alting, bare de får penge for det. Sådan er arbejdsgivere nemlig. Når de får penge for det, er de villige til hvad som helst, og her er regeringen altså kommet med en sæk med 400 mio. kr. og har sagt, at så laver vi omsorgsdage, og så har arbejdsgiverne sagt: Det er ikke noget problem. Sådan er det, og det er jo det, der er kernen i problemet: Lønmodtagerne betaler hele gildet enten med nedsat pensionsbidrag eller ved at betale mere i skat på grund af en skattelettelse til arbejdsgiverne.

Så vil jeg gerne have lov til at sige til hr. Ole Vagn Christensen, at det er jo åbenlyst, at der uenighed om, hvor mange der ikke bliver omfattet. Vi er enige om, at der er nogle, der ikke bliver omfattet, og det er jo i sig selv slemt. Jeg vil sige, at regeringen kan gøre to ting. Den kan for det første garantere, at alle inden for disse overenskomstområder får andel i forbedringerne, og for det andet kan den også gøre det – og det tror jeg sådan set, jeg vil anbefale – at disse paragraffer sendes til høring hos samtlige de overenskomstparter, der er berørt, således at alle overenskomstparterne i høringssvar kan tilkendegive, hvordan de vurderer de forslag, som regeringen er kommet med.

Hvis regeringen var demokratisk sindet, burde den acceptere et forslag om, at dette forslag bliver sent til høring, inden det går til tredjebehandling og vedtagelse.

(Kort bemærkning).

Pia Kjærsgaard (DF):

Det er den ene socialdemokrat efter den anden, der kommer på talerstolen, og det er den ene socialdemokrat efter den anden, der fuldstændigt ignorerer at svare på, hvad det her skal koste, hvem der skal betale, hvornår indgrebet kommer, og i givet fald hvem indgrebet vil berøre.

Hvad skal der ske? For det her koster penge, og det er for så vidt o.k. Problemet er, at regeringen, Socialdemokratiet har et gigantproblem med at finde ud af, hvor pengene skal komme fra. Det kan ikke nytte noget, at en hel masse socialdemokrater går op på denne talerstol uden at besvare disse meget vigtige spørgsmål på dette tidspunkt, hvor vi er så tæt på at afgive stemme om, hvad vi mener om dette forslag.

Vi kræver simpelt hen et svar fra socialdemokraterne. Hvem skal betale gildet?

(Kort bemærkning).

Ole Vagn Christensen (S):

Hr. Frank Aaen rejste det spørgsmål igen – og nu kommer vi jo sandheden nærmere – hr. Frank Aaen måtte erkende, at hr. Frank Aaens påstande, vil jeg kalde dem, omkring de 20 pct. var der intet hold i, eller tallet 20.000 var der intet hold i, der var ingen dokumentation derfor.

Det andet, hr. Frank Aaen så prøver på at spille op med, er at sige, at der stadig væk vil være grupper, som vil være i den situation, at de ikke vil komme til at nyde godt af de omsorgsdage, der ligger i lovforslaget.

Jeg vil sige til hr. Frank Aaen, at det er igen et postulat. Hvis man gør det, at man går ind og bruger de ordninger, som eksisterer omkring arbejdsmarkedet, når det drejer sig om at få disse anciennitetsregler, så er man altså i den situation, at man har fået et instrument, der gør, at man skulle være i stand til at kunne fange alle dem op, det drejer sig om, de, der har et overenskomstmæssigt forhold og en rimelig tilknytning til arbejdsmarkedet.

(Kort bemærkning).

Arbejdsministeren (Ove Hygum):

Til fru Pia Kjærsgaard vil jeg gerne sige, at de økonomiske konsekvenser fremgår af lovforslaget, og beløbet er en – jeg skal nok være forsigtig med at sige – lille brik i det store spil, men der er jo tale om en mindreindtægt til staten med virkning fra den 1. januar 1999, så beløbet

vil indgå i efterårets politisk-økonomiske forhandlinger.

(Kort bemærkning).

Frank Aaen (EL):

Det er til hr. Ole Vagn Christensen.

Det, jeg prøvede, var at sige: Lad os da holde op med at skændes om tal; jeg holder mig til det eneste tal, jeg har set fra regeringen som svar på det her spørgsmål. Har man et andet tal, så hører jeg det gerne.

Men den eneste måde at få det her afklaret på, er jo, som jeg foreslog før – det synes jeg ikke hr. Ole Vagn Christensen svarede på – enten 1: Regeringen giver garanti for, at alle, der har tilknytning til de her overenskomstområder, bliver omfattet af de fordele, der er, eller 2: at man sender det her til høring hos dem, der har forstand på det.

Det er faktisk sådan, at politikere skal være meget varsomme med at blande sig i overenskomstforhold, for det er meget kompliceret og meget forskelligt fra overenskomst til overenskomst. Derfor er den måde, de kan løse problemet på, at sende det til høring hos samtlige de overenskomstparter, der er berørt af lovforslaget, og spørge: Hvad er jeres vurdering af den tekst, der ligger her? Hjælper den, eller hjælper den ikke?

Må jeg ikke spørge arbejdsministeren én gang mere: Kan vi ikke få en begrundelse for, at man synes, det er så vigtigt administrativt at forhindre Enhedslistens forslag om, at det her sendes til parterne og efterfølgende kommer til urafstemning i stedet for at blive gennemført som lov?

Jeg ved godt, at regeringen er imod forslaget, men hvorfor er man også imod, at vi får en debat om forslaget? Det forstår jeg ikke; det er meget udemokratisk.

(Kort bemærkning).

Pia Kjærsgaard (DF):

Det var da ikke et svar, må jeg så sige til arbejdsministeren. Alt det dér ved jeg da godt. Jeg ved godt, hvad der står i lovforslaget; jeg kan godt læse indenad.

Men det, jeg ikke kan finde ud af, er: Hvor er de besparelser eller de forøgede udgifter, som man lægger på lønmodtagerne efter det her? Sandheden er jo, at man ikke får noget ud af det her lovforslag, hvis det er det, regeringen forsøger at foregive nu.

Det er mere end betænkeligt, at man efter 14 dages konflikt griber ind i en lovlig strejke – en fuldstændig lovlig strejke. Og hvorfor gør regeringen det? Alene med baggrund i, at det snart er 28. maj. Skulle der ikke have været en folkeafstemning den 28. maj, er det Dansk Folkepartis mening, at så havde regeringen ladet det her køre et stykke tid endnu med den forventning, at arbejdsmarkedets parter selv kunne finde ud af det.

Dansk Folkeparti kan ikke hjælpe regeringen eller Venstre eller De Konservative for den sags skyld med det her forslag. Vi afholder os fra at stemme ved den endelige afstemning om forslaget.

(Kort bemærkning).

Poul Erik Dyrland (S):

Jeg vil godt sige til hr. Frank Aaen, hvad jeg i øvrigt har sagt ved tidligere lejligheder i går og i dag, at det er absolut ikke med Socialdemokratiets gode vilje, vi er i den situation, som vi er i nu. Og jeg er enig med hr. Frank Aaen i, at politikerne skal være varsomme med at blande sig i forhold omkring overenskomsterne.

Det er jo netop kernen i det her. Det er netop derfor, vi er i den situation, at det, vi nu gør omkring det her med omsorgsdagene og feriefri dagene, er, at vi lægger det her, uden i øvrigt at blande os i overenskomsterne, så tæt op ad de gældende bestemmelser som overhovedet muligt. Det er præcis det, dette her handler om.

(Kort bemærkning).

Ole Vagn Christensen (S):

Hr. Frank Aaen, vi tager den en gang til.

Det, hr. Frank Aaen nu nåede frem til i sin konklusion, var en erkendelse af, at det var gamle tal, når man talte om de 20.000. Det, vi har fremført, er, at vi nu med denne ændring til lovforslaget fanger en lang række mennesker op, som ellers ville være kommet i den situation, at de ville stå udenfor.

Så siger hr. Frank Aaen: Hvorfor tager vi ikke en lakmusprøve på det dér? Nu er hr. Frank Aaen jo en klog mand, og derfor vil det være rimeligt, at sådan en klog mand også foretog nogle vurderinger og sagde: Hvad er det for nogle mennesker, der er sandsynlighed for vil falde uden for de fem nye bestemmelser, der bliver indført?

(Kort bemærkning).

Frank Aaen (EL):

Det sidste svar fra hr. Ole Vagn Christensen kan jo stort set bedst besvares af overenskomstparterne, og det er derfor, jeg foreslår at sende det ud til dem, så får vi svaret. Jeg kan sige, at det er alle dem, der skifter arbejde, det vil sige en stor del inden for byggesektoren, det er utrolig mange fra andre områder, det er i tusindvis; vi kender åbenbart ikke tallet, vi er jo ikke bekendt med, hvornår tallet 20.000 er lavet – måske engang i nat, måske til det gamle forslag, måske til det nye forslag.

Så vi vil selvfølgelig nu mellem anden- og tredjebehandlingen bede ministeriet komme med et nyt skøn om, hvor mange der ikke er omfattet. Men jeg synes, det allerbedste ville være at sende det til høring ude hos parterne, så kan vi få at vide, hvor mange det drejer sig om, hvor mange der falder igennem hullet.

Må jeg så sige til hr. Poul Erik Dyrland, som påstår, at det her er lavet med anvendelse af gældende bestemmelser, at det passer jo ikke. Der er jo ikke nogen gældende bestemmelser vedrørende 9 måneders karenstid i relation til feriedage. Det er der ikke. Der er et forslag fra arbejdsgiverparten, der jo er formuleret sådan, men som blev afvist af LO-siden. Så man har ensidigt taget den ene parts forslag og har dermed ikke på nogen måde lagt sig op ad gældende bestemmelser.

Det, der er problemet, er jo, at man blander sig og laver nogle helt nye bestemmelser, som parterne ikke selv har kunnet afstemme, på en måde, som jeg er sikker på rammer på den måde, man havde tilsigtet.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Ændringsforslag nr. 1 vedtoges med 92 stemmer mod 12; 10 stemte hverken for eller imod.

Ændringsforslag nr. 2 forkastedes, idet 13 stemte for, 96 imod; 7 stemte hverken for eller imod.

Ændringsforslag nr. 3 forkastedes, idet 13 stemte for, 97 imod; 8 stemte hverken for eller imod.

Ændringsforslag nr. 4 forkastedes, idet 13 stemte for, 95 imod; 10 stemte hverken for eller imod.

Ændringsforslag nr. 5 forkastedes uden afstemning.

Ændringsforslag nr. 6 forkastedes, idet 13 stemte for, 96 imod; 7 stemte hverken for eller imod.

Ændringsforslag nr. 7 forkastedes uden afstemning.

Ændringsforslag nr. 8 vedtoges uden afstemning.

Ændringsforslag nr. 9 forkastedes, idet 13 stemte for, 98 imod; 8 stemte hverken for eller imod.

Ændringsforslag nr. 10 og 11 vedtoges uden afstemning.

Lovforslaget overgik derefter til tredje behandling.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til fornyet behandling i Arbejdsmarkedsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

2) Tredje behandling af lovforslag nr. L 1: Forslag til lov om ændring af lov om Danmarks tiltrædelse af De Europæiske Fællesskaber. (Danmarks ratifikation af Amsterdamtraktaten om ændring af Traktaten om Den Europæiske Union, Traktaterne om oprettelse af De Europæiske Fællesskaber og visse tilknyttede akter).

Af udenrigsministeren (Niels Helveg Petersen). (Fremsat 26/3 98. Første behandling 1/4 98. Betænkning 24/4 98. Anden behandling 30/4 98).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til forhandling.

Ingen bad om ordet.

Afstemning

Lovforslaget vedtoges med 92 stemmer (S, V, KF, CD, RV og KRF) mod 22 (SF, DF, EL, FP og Frank Dahlgard (KF)).

(Margrete Auken (SF), Steen Gade (SF), Christine Antorini (SF) og Jørn Jespersen (SF) har meddelt, at de ved en fejl ikke fik afgivet stemme. De ønskede at stemme for lovforslaget som tilkendegivet ved førstebehandlingen af dette).

Formanden:

Lovforslaget vil nu blive sendt til statsministeren.

Den næste sag på dagsordenen var:

3) Tredje behandling af lovforslag nr. L 2: Forslag til lov om tillægsbevilling for finansåret 1997.

Af finansministeren (Mogens Lykketoft). (Fremsat 26/3 98. Første behandling 2/4 98. Betænkning 29/4 98. Anden behandling 5/5 98).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til forhandling.

Ingen bad om ordet.

Afstemning

Lovforslaget vedtoges med 106 stemmer (S, V, KF, SF, CD, RV, EL og KRF) mod 2 (FP); 10 (DF) stemte hverken for eller imod.

Formanden:

Lovforslaget vil nu blive sendt til statsministeren.

Den næste sag på dagsordenen var:

4) Tredje behandling af lovforslag nr. L 7: Forslag til lov om ændring af lov om regulering af fiskeriet. (Fartøjstilladelser, kontrol- og straffebestemmelser).

Af fødevareministeren (Henrik Dam Kristensen). (Fremsat 26/3 98. Første behandling 3/4 98. Betænkning 29/4 98. Anden behandling 5/5 98).